

„A hatodik hónapban pedig elküldte Isten Gábiel angyalt Galilea egyik városába, Názáretbe, egy szűzhez, aki a Dávid házából származó férfinak, Józsefnek volt a jegyese. A szűznek pedig Mária volt a neve. Az angyal belépve hozzá így szólt: „Üdvözlégy, kegyelembe fogadott, az Úr veled van!” Mária megdöbben ezekre a szavakra, és fontolgatta, mit jelenthet ez a köszöntés. Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél! Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevez Jézusnak. Nagy lesz ő, és a Magasságos Fiának mondják majd; az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak a trónját, ő pedig uralkodik a Jákób házán örökké, és uralkodásának nem lesz vége.” Mária megkérdezte az angyalt: „Hogyan lehetséges ez, mikor én férfit nem ismerek?” Az angyal így válaszolt neki: „A Szentlélek száll reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged, ezért a születendőt is Szentnek nevezik majd, Isten Fiának. Íme, a te rokonod, Erzsébet is fiút fogant öregségére, és már a hatodik hónapjában van az, akit meddőnek mondanak, mert az Istennek semmi sem lehetetlen.” Ekkor így szólt Mária: „Íme, az Úr szolgálóleánya: történjék velem a te beszéded szerint!” S ekkor eltávozott tőle az angyal.”

Vannak jeles napok az életünkben. Ezek a jeles napok találkoznak más jeles napokkal, s kérdezzük magunktól, egymástól: miért van ez így? Mi lehet ennek a jelentősége, üzenete?

Az én életemben 2021. március 25. azért jeles nap, mert akkor születtem. Ennek az ünneplését sokáig – keresztény felnőttkoromban – lényegtelennek tartottam, mert a „Vidd hírért az igazaknak” című könyvből erősen magamévá tettem, hogy akkor érdemes ünnepelni valakit, ha fejlődött valamilyen. (Pszichológus testvérem arról győzködött, hogy valakit önmagáért, azért hogy egyáltalán megszületett, már jogos ünnepelni.)

Egy jó ideje eszméltem arra, hogy ez a nap Gyümölcstó Boldogasszony ünnepe. Azon gondolkodom azóta, mi tennivalóm van ezzel, mit üzen számomra, hogy a tervezettnél 2 héttel később, ezen a napon láttam meg a napvilágot? Egyáltalán: a környezetünk milyen üzeneteket hordoz, és mi milyen üzeneteket hordozunk a környezetünk számára? Mert hordozunk.

Gabriel hírt hozott Máriának, olyat, ami akkor szűk kis fejébe képtelen volt beleférni. De vannak üzenetek, amiket nem is a fejben lehet megérteni. Vannak üzenetek, amik a szív felől érthetőek. Fejjel irracionálisak, nem logikusak, értelmezhetetlenek. Kedvenceim közé tartozik Páltól a „most még tükör által homályosan...” ígérés.

Mária – a Szentírásból kiolvasva – feltétel nélkül engedelmeskedett a hírt hozónak. Nem a feje, hanem a szíve okán. Rá hallgatott és félretette a logikát. Azt gondolom, reménykedve, hogy majd nem csak tükör által, homályosan fog látni, hanem tisztán, mint ahogy az angyalt sem lehet másként meglátni.

Máriát szolgálatra hívta az angyal és minket sem rúgott. Minket is arra hív, hogy a szívünkre hallgatva mozduljunk meg, divatos szóval érzékenyüljünk, és gyűrjük fel az ing ujját, lássuk meg a kicsinyekben, elesettekben, rászorulóknak Krisztust.

Kívánom, hogy legyél beoltandó alany a gyümölcshozó életre. Sok termésed adjon örömet a világban.

Vágó Laci, Érd